

C-336/19. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2019. április 18.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Grondwettelijk Hof (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2019. április 4.

Felperes:

Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai

Unie Moskeeën Antwerpen VZW

Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW

JG

KH

Executief van de Moslims van België és társai

Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen VZW és társai

Beavatkozó:

LI

Vlamse regering

Waalse regering

Kosher Poultry BVBA és társai

Global Action in the Interest of Animals VZW

Az alapeljárás tárgya

Az alapeljárás a Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (a Flamand régióknak az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvénynek az állatok levágása során megengedett módszerek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 7-i rendelete, a továbbiakban: 2017. július 7-i rendelet) megsemmisítése iránt a Centraal Israëlitisch Consistorie van België és társai, a vzw Unie Moskeeën Antwerpen, a vzw Islamitisch Offerfeest Antwerpen, JG, KH, az Executief van de Moslims van België és társai és a vzw Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial et Congrès juif européen és társai által indított különböző kereseteket érinti.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem arra a kérdésre vonatkozik, hogy összeegyeztethető-e az uniós joggal, különösen az állatok leölésük során való védelméről szóló, 2009. szeptember 24-i 1099/2009 tanácsi rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontjával, az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésével (vallásszabadság), 20. és 21. cikkével (egyenlőséghez való jog és a megkülönböztetés tilalma) és 22. cikkével (vallási sokféleség) a kábítás nélkül történő levágás tilalma valamely vallási szertartással összefüggésben végzett levágás esetében és az ilyen levágásra vonatkozó alternatív kábítási módszereknek a 2017. július 7-i rendelet értelmében történő hatályba léptetése.

A bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján terjeszti elő a jelen kérelmet.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az állatok leölésük során való védelméről szóló, 2009. szeptember 24-i 1099/2009 tanácsi rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontját, hogy megengedett a tagállamok számára, hogy – az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében szabályozott kivételtől eltérve és az állatok kíméletének javítása céljából – olyan rendelkezéseket fogadjanak el, mint amelyeket a Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (a Flamand régióknak az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvénynek az állatok levágása során megengedett módszerek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 7-i rendelete) előír, amelyek egyfelől előírják az állatok kábítás nélkül történő levágásának – vallási szertartás keretében végzett vágásra is vonatkozó – tilalmát, másfelől pedig olyan alternatív kábítási módszert léptetnek hatályba a vallási szertartás keretében végzett vágásra vonatkozóan,

amelyek úgy vannak kialakítva, hogy a kábításnak visszafordíthatónak kell lennie, és az nem idézheti elő az állat halálát?

2. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 10. cikkének (1) bekezdésével az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén?

3. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ellentétes-e az Európai Unió Alapjogi Chartája 20., 21. és 22. cikkével az 1099/2009 rendeletnek a 4. cikke (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdés szerinti értelmezés esetén, mivel a bizonyos vallási szertartások által előírt különleges vágási módszereknek alávetett állatok tekintetében csupán feltételekhez kötött kivételt írtak elő az állat kábítására vonatkozó kötelezettség alól (a 26. cikk (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikk (4) bekezdése), míg állatoknak vadászati, horgászati tevékenység, kulturális vagy sportesemények során történő leölésére vonatkozóan a rendelet preambulumbekendéseiben megjelölt okokból olyan rendelkezéseket írtak elő, amelyek szerint e tevékenységek nem tartoznak a rendelet alkalmazási körébe, illetve az állat leölése során történő kábítására vonatkozó kötelezettség hatálya alá (az 1. cikk (1) bekezdésének második albekezdése és (3) bekezdése)?

A hivatkozott uniós jogi és nemzetközi rendelkezések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 13., 26., 28–36., 49., 56–62. és 267. cikke

Az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdése

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 10., 12., 15., 16., 20., 21., 22. és 52. cikke

Az állatok leölésük során való védelméről szóló, 2009. szeptember 24-i 1099/2009/EK tanácsi rendelet (HL 2009. L 303., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 55., 18. o.; a továbbiakban: 1099/2009 rendelet) (4), (11), (14), (15), (16), (18) és (20) preambulumbekendése, valamint 1., 2., 3., 4., 7., 18., 20., 21. és 26. cikke

Az Emberi Jogok Európai Egyezményének (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) 8., 9., 11. és 14. cikke

A Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (kihirdette: az 1976. évi 8. tvr.) 2., 18., 26. és 27. cikke

Az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 18. és 27. cikke

A Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányának (kihirdette: az 1976. évi 9. tvr.) 15. cikke

A hivatkozott nemzeti rendelkezések

A Grondwet (alkotmány) 10., 11., 19., 21., 23. és 27. cikke

A Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (az állatok védelméről és kíméletéről szóló, 1986. augusztus 14-i törvény) (B. S. [Belgisch Staatsblad], 1986. december 3., 16382. o.) 3., 14 bis, 15., 16., 36. és 45 ter cikke

A Decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft (a Flamand régió az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvénynek az állatok levágása során megengedett módszerek tekintetében történő módosításáról szóló, 2017. július 7-i rendelete) (B. S., 2017. július 18., 73317. o.) 1., 3., 4., 5 és 6. cikke

A Decreet van het Waalse Gewest van 18 mei 2017 tot wijziging van de artikelen 3, 15 en 16 en tot invoeging van een artikel 45 ter in de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren (a Vallon régió az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1986. augusztus 14-i törvény 3., 15. és 16. cikkének módosításáról és a 45 ter cikkel történő kiegészítéséről szóló, 2017. május 18-i rendelete) (B. S., 2017. június 1., 60638. o.)

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2017. július 7-én a Vlaams Gewest (Flamand régió, Belgium) elfogadta a szóban forgó rendeletet. Ez a rendelet bevezeti a gerinces állatok kábítás nélkül történő levágására vonatkozó általános tilalmat arra az esetre is, ha a vágásra vallási szertartás keretében kerül sor. A rendelet rögzíti továbbá, hogy a kábításnak a rituális vágások esetében visszafordíthatónak kell lennie, és az nem idézheti elő az állat halálát.
- 2 2018 januárjában a felperesek a 2017. július 7-i rendelet megsemmisítése iránti keresetet indítottak a Grondwettelijk Hof (alkotmánybíróság, Belgium) előtt.
- 3 LI, a Vlamse regering (flamand kormány), a Walse regering (vallon kormány) és a bvba Kosher Poultry és társai beavatkozóként vesznek részt ebben az eljárásban.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A felperesek a megsemmisítés iránti keresetük indokolásaként lényegében a következők megsértésére hivatkoznak:

(1) az egyenlőség elvével és a hátrányos megkülönböztetés tilalmával összefüggésben értelmezett 1099/2009 rendelet, mivel a zsidó és iszlám hívőket megfosztják az 1099/2009 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében szabályozott azon garanciától, amely szerint a rituális vágások nem tehetők függővé az előzetes kábításra vonatkozó feltételtől, és mivel – e rendelet 26. cikkének (2) bekezdésével ellentétesen – nem tájékoztatták a Bizottságot megfelelő időben a 2017. július 7-i rendeletről.

(2) a vallásszabadság, mivel a zsidó és iszlám hívők számára lehetlenné teszik egyfelől azt, hogy a vallásuk előírásainak megfelelően vágjanak le állatokat, másfelől pedig azt, hogy az e vallási előírásoknak megfelelően levágott állatoktól származó húst szerezzenek be,

(3) az állam és az egyház szétválasztásának elve, mivel a 2017. július 7-i rendelet rendelkezései meghatározzák, hogy milyen módon kell végrehajtani valamely vallási szertartást,

(4) a munkához és a foglalkozás szabad megválasztásához való jog, a vállalkozás szabadsága, az áruk szabad mozgása és a szolgáltatásnyújtás szabadsága, mivel a vallásos hentesek számára lehetlenné teszik foglalkozásuk gyakorlását, mivel lehetlenné teszik a hentesek és a húsfeldolgozók számára, hogy olyan húst kínáljanak a vevőknek, amelynek esetében garantálni tudják, hogy az a vallási előírásoknak megfelelően levágott állatoktól származik, és mivel megzavarják a versenyt a Flamand régióban és a Brussels Hoofdstedelijkben (Brüsszel fővárosi régió, Belgium) található vágóhidak vagy az Európai Unió más olyan tagállamában található vágóhidak között, amelyben megengedett az állatok kábítás nélkül történő levágása,

(5) az egyenlőség elve és a hátrányos megkülönböztetés tilalma, mivel

- objektív indok nélkül azonos bánásmódban részesítik a zsidó és iszlám hívőket, valamint az olyan személyeket, akik nincsenek alávetve valamely vallás élelmiszerekre vonatkozó különleges előírásainak,
- objektív indok nélkül eltérő bánásmódban részesítik azokat a személyeket, akik vadászati vagy horgászati tevékenység vagy kártevők elleni védekezés során ölnek le állatokat és azokat a személyeket, akik vallási szertartás által előírt különleges vágási módszerek szerint ölnek le állatokat, és
- objektív indok nélkül azonos bánásmódban részesítik egyfelől a zsidó hívőket, másfelől pedig az iszlám hívőket.

5 A felperesek érveire válaszolva a flamand kormány és a vallon kormány a következőket adja elő:

(1) A flamand kormány úgy véli, hogy az 1099/2009 rendelet 26. cikkének (2) bekezdése kifejezetten szabályozza, hogy a tagállamok – többek között a rituális vágások tekintetében – elfogadhatnak olyan nemzeti szabályokat, amelyek

célja nagyobb fokú védelem biztosítása az állatoknak a leölés időpontjában. Más szavakkal az uniós jog nem biztosítja, hogy a rituális vágások nem vonhatók az előzetes kábításra vonatkozó kötelezettség körébe. A vallon kormány azt az álláspontot képviseli, hogy a felperesek érvelése megfosztja jelentőségétől az 1099/2009 rendelet 26. cikkének (2) bekezdését.

(2) A flamand kormány arra hivatkozik, hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélezési gyakorlatából megállapítható, hogy a vallásszabadság nem foglalja magában az ahhoz való jogot, hogy vallási előírások szerint személyesen vágjanak le állatokat (EJEB, 2000. június 27., Cha'are Shalom Ve Tsedek kontra Franciaország ítélet, EC:ECHR:2000:0627JUD002741795). Úgy véli továbbá, hogy a kábítás nélküli vágás tilalma – amennyiben a vallásszabadság megsértése fennáll – szükséges a demokratikus társadalomban, kényszerítő társadalmi szükségleten alapul, és arányban áll az elérni kívánt célokkal. A vallon kormány rámutat arra, hogy a megtámadott rendelkezésekkel az állatok kíméletének javításával kapcsolatos jogszerű célt követik.

(3) A flamand kormány álláspontja szerint a vallási szervezet szabadsága nem akadályozza az államot abban, hogy a közhatalmi feladatok szervezése során beavatkozzon az istentisztelet gyakorlásába, amennyiben ez összeegyeztethető a vallási harmóniával és toleranciával. A vallon kormány azt az álláspontot képviseli, hogy a 2017. július 7-i rendeletet elfogadó jogalkotó szándéka semmiféleképpen sem arra irányult, hogy megítélje egy bizonyos vallás vallási szertartásait és szokásait.

(4) A flamand kormány szerint az állatok kábítás nélküli levágásának általános tilalma nem eredményezi a munkához való jog korlátozását. Amennyiben ilyen korlátozás fennáll, ezt igazolja az a cél, hogy a levágás során megkíméljék az állatokat minden elkerülhető szenvedéstől. A vallon kormány úgy véli, hogy nem bizonyított, hogy a hentesként tevékenykedő felperesek elveszítenék gazdasági egzisztenciájukat, mivel az érintett rendelkezések nem tartalmaznak a nemzetiségen vagy a származási országon alapuló kritériumot, és mivel az EUMSZ 13. cikk kifejezetten említi az állatok kíméletével kapcsolatban követett célt. Ezenkívül az áruk szabad mozgásának korlátozásait igazolhatják olyan kényszerítő követelmények, mint a környezetvédelem.

(5) A flamand kormány álláspontja szerint nem áll fenn hátrányos megkülönböztetés. Ha mégis ez lenne a helyzet, akkor az a körülmény, hogy a 2017. július 7-i rendelet nem tesz különbséget a zsidó vallás hívei és az élelmiszerekre vonatkozó különleges rendelkezéseknek alá nem vetett személyek között, objektív módon igazolható, mivel számos tudományos tanulmány igazolta, hogy az állatok előzetes kábítás nélkül történő levágása az állatok kíméletének súlyos sérelmével jár. A vadászati, horgászati tevékenységekhez és a kártevők elleni védekezéshez képest alkalmazott eltérő bánásmód vonatkozásában a flamand kormány azt az álláspontot képviseli, hogy az ilyen tevékenységek nem hasonlíthatók össze a felperesek tevékenységeivel, mivel az ilyen tevékenységek

jellegére tekintettel nem lehetséges az előzetes kábításra vonatkozó kötelezettségnek való megfelelés.

Arra az érvre, hogy a zsidó és iszlám hívőket hátrányosan megkülönböztetik, a vallon kormány azt válaszolja, hogy a megtámadott rendelkezések alkalmasak az állatok kíméletével kapcsolatban követett cél elérésére, és hogy a felperesek által hivatkozott eltérő bánásmód objektív módon igazolható. Véleménye szerint a vadászati, horgászati tevékenységhez és a kártevők elleni védekezéshez képest alkalmazott eltérő bánásmód háttere különbözik az állatok levágásának hátterétől.

- 6 LI lényegében azt az álláspontot képviseli, hogy a megtámadott rendelet nem sérti a vallásszabadságot, mivel a zsidó vallás nem tiltja az állatok kábítással történő levágását. Ezenkívül igazolható azon eltérő bánásmód, amelyet egyfelől állatoknak a vadászati és horgászati tevékenység során történő leölése, másfelől a vallási szertartások szerinti vágás tekintetében alkalmaznak, mivel az első esetben nincs lehetőség az állat előzetes kábítására.
- 7 A vzw Global Action in the Interest of Animals úgy véli, hogy a megtámadott rendelet nem sérti az állam és az egyház szétválasztásának elvét, tiszteletben tartja a vallásszabadságot, és arányban áll az elérni kívánt céllal, nevezetesen az állatoknak az elkerülhető szenvedéstől és fájdalomtól való megkímélésével.
- 8 A bvba Kosher Poultry és társai hangsúlyozzák, hogy az állatoknak a zsidó vallási előírások szerinti levágása a szokásos vágási módszerekhez képest kíméletesebb az állatok számára. Ezenkívül az 1099/2009 rendeletben szabályozott, a kábítással történő vágásra vonatkozó kötelezettség alóli kivétel célja, hogy gondoskodjon a vallásszabadság tiszteletben tartásáról.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

Az 1. kérdés

- 9 A 2017. július 7-i rendelet 3. cikke előírja, hogy gerinces állat csak előzetes kábítást követően ölhető le. A *vis maior*, vadászati és horgászati tevékenység, valamint kártevők elleni védekezés esetében kivételeket előíró szabályok alkalmazandóak. Ez a rendelkezés azt is előírja, hogy a kábításnak visszafordíthatónak kell lennie, és nem eredményezheti az állat halálát, ha az állatot vallási szertartás által előírt különleges módszerrel vágják le. Más szavakkal a 2017. július 7-i rendelet a kábítás nélküli rituális vágás tilalmát rögzíti.
- 10 Az uniós jog is előír korlátozásokat a vágások tekintetében. Így az 1099/2009 rendelet szerint vágás esetén – főszabály szerint – az érintett állatok kábítására vonatkozó kötelezettség áll fenn. Ezt a kötelezettséget e rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szabályozza, amely rögzíti, hogy „az állatok leölésére kizárólag az I. mellékletben megállapított módszerekkel és az azok alkalmazására vonatkozó egyedi követelményekkel összhangban végzett kábítást követően kerülhet sor”.

Előzetes kábítás nélküli rituális vágások kivételre vonatkozó rendelkezés alapján megengedettek. Az 1099/2009 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy a vallási szertartások által előírt különleges vágási módszereknek alávetett állatokra e rendelet 4. cikke (1) bekezdésének követelményeit nem kell alkalmazni, amennyiben a levágásra vágóhídon kerül sor. Ez a kivétel a Charta által biztosított vallásszabadságon alapul.

- 11 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdésének első albekezdésének c) pontja szerint a tagállamok bizonyos mérlegelési jogkörrel rendelkeznek arra vonatkozóan, hogy olyan nemzeti szabályokat fogadjanak el a rituális vágások területével kapcsolatban, amelyek célja az állatoknak az említett rendeletben foglaltaknál nagyobb fokú védelmének biztosítása. Az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdésének második albekezdése előírja, hogy a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ilyen nemzeti szabályokról, ami a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint megtörtént.
- 12 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésével lényegében azt szeretné megtudni a Bíróságtól, hogy értelmezhető-e úgy a tagállamoknak az 1099/2009 rendeletben foglalt, az állatok nagyobb fokú védelmének előírására vonatkozó jogköre, hogy a tagállamok a flamand rendelet értelmében hatályba léptethetik a kábítás nélküli vágás általános tilalmát. Ahogy néhány felperes rámutat, lehetséges értelmezés lenne ugyanis, hogy a tagállamok nem alkalmazhatják az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontját abból a célból, hogy megfosszák lényegétől az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt, a kábítással történő vágásra vonatkozó kötelezettség alóli kivételt.

A 2. kérdés

- 13 A kérdést előterjesztő bíróság az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésével azt szeretné megtudni, hogy – az első kérdésre adandó igenlő válasz és az első kérdés szerinti értelmezés esetén – ellentétes-e az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja a Charta 10. cikkének (1) bekezdésével, amely szerint mindenkinek joga van a vallásszabadsághoz.
- 14 A kérdést előterjesztő bíróság először rámutat arra, hogy az 1099/2009 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt, az állatok levágás előtti kábítására vonatkozó általános kötelezettség alóli kivétel alapjául a Charta 10. cikkének (1) bekezdése értelmében vett vallásszabadság szolgál.
- 15 A kérdést előterjesztő bíróság álláspontja szerint a tagállamok mindazonáltal eltérhetnek a fent említett kivételtől. Az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja ugyanis megengedi a tagállamok számára, hogy az állatok kíméletének javításával összefüggésben eltérjenek az e rendelet 4. cikkének (4) bekezdésében előírt rendelkezéstől. E tekintetben nem

állapítottak meg olyan határokat, amelyeken belül a tagállamoknak mozogniuk kell.

- 16 A kérdést előterjesztő bíróság felhívja a figyelmet arra, hogy következképpen felmerül a kérdés, hogy értelmezhető-e úgy az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja, hogy a tagállamok elfogadhatnak a megtámadott rendeletben foglalt rendelkezések értelmében vett nemzeti rendelkezéseket, és hogy ez a rendelkezés ilyen értelmezés esetén összeegyeztethető-e a Charta 10. cikkének (1) bekezdésében biztosított vallásszabadsággal.

A 3. kérdés

- 17 Több felperes kifejti, hogy az 1099/2009 rendelet 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja nem egyeztethető össze a Charta 20. cikkében biztosított egyenlőség elvével és a hátrányos megkülönböztetésnek a Charta 21. cikkében előírt tilalmával, valamint a Charta 22. cikkében biztosított vallási sokféleséggel, ha ezt a rendelkezést úgy értelmezik, hogy megengedett a tagállamok számára, hogy a megtámadott rendelet értelmében vett intézkedéseket hozzanak.
- 18 A kérdést előterjesztő bíróság hangsúlyozza, hogy az 1099/2009 rendelet csupán feltételekhez kötött kivételt ír elő az állatok rituális vágási módszerek szerint történő levágása során végzendő előzetes kábításra vonatkozó kötelezettség alól (az 1099/2009 rendelet 26. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikkének (4) bekezdése), miközben az állatok vadászati, horgászati tevékenység és kulturális vagy sportesemények során történő leölése teljesen mentesül e kötelezettség alól (az 1099/2009 rendelet (1) cikkének (3) bekezdése).
- 19 A kérdést előterjesztő bíróság ebben az összefüggésben azt szeretné megtudni, hogy – az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első kérdésre adandó igenlő válasz esetén – ellentétes-e a Charta 20–22. cikkével az 1099/2009 rendelet 4. cikkének (4) bekezdésével összefüggésben értelmezett 26. cikke (2) bekezdése első albekezdésének c) pontja. Más szavakkal, felmerül a kérdés, hogy a rendelet ebben az esetben nem igazolható hátrányos megkülönböztetést eredményez-e, mivel a tagállamok korlátozhatják a rituális vágásokra vonatkozó kivételt, míg vadászati, horgászati tevékenység és kulturális vagy sportesemények során ellenben megengedett az állatok kábítás nélkül történő leölése.